
„Срце“ Едмонда де Амичиса

Живимо за лепе тренутке

Пошто наслов ове књиге није откривао пуно, била сам нестрпљива да је прочитам. Међутим, када сам почела да је читам, искрено, није ми се допала. Књига говори о школској години једног дечака и о успоменама које су му остале у сећању.

Дечак Енрико долази из Шпаније и иде у трећи разред. Књига је писана као дневник и сваки датум у књизи има посебну тему.

У почетку, док сам читала, нисам схватила шта би ова књига требало да поручи деци и какву поуку могу извући из ње. Није ми се допала јер је говорила о једном обичном дечаку и о његовим другарима и није било ничега што ми је привукло пажњу.

Ипак, на крају, дечак се сели и тада буде приморан да се растане са својим пријатељима. Ту је у ствари поука ове књиге, која гласи да ће увек бити и добрих и лоших тренутака, али све што није добро треба и опростити, јер једном ће се сви растати и онда ће нам бити жао ако смо са неким били у лошим односима. Треба да живимо за лепе тренутке и да све лоше заборавимо.

Иако ми се књига на почетку није допала, њен наставак ми је променио мишљење и препоручујем ову књигу деци.

Верујем да ће свако ову књигу схватити на другачији начин и да ће после читања размислити шта је битно, а шта не, и по чему треба да памтимо важне периоде живота.